

WÓJT GMINY STEGNA

82-103 STEGNA, ul. Gdańska
34

PO.3100.2.2017

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

przepisów prawa podatkowego

Wójt Gminy Stegna działając na podstawie art. 14j SI i S3, art. 14b S 2, art. 14c i art. 14d SI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015r. poz.613 ze zm.), zwanej dalej „Ordynacją podatkową” w zw. z art. 1c ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 716 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o podatkach i opłatach lokalnych,” po rozpatrzeniu wniosku z dnia 24.10.2016 r. (data wpływu do Urzędu Gminy Stegna — 28.10.2016 r.) o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego - przepisów art. 2 ust. 1 pkt. 3 oraz art. 1a ust. 1 pkt. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w związku z art. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2016r. poz. 290 ze zm.) zwanej dalej „ustawą Prawo budowlane” oraz art. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016r.-o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 961), zwanej dalej „ustawą o Inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych”, zwanego dalej „wnioskiem”,

uznaje stanowisko Wnioskodawcy zawarte we Wniosku, że cyt. „ W obliczu wątpliwości dotyczących zapisów Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 20.05.2016r. poz. 961) w odniesieniu do odpowiednich wynikających z Prawa Budowlanego oraz Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy zastosować zasadę ogólną prawa podatkowego wyrażoną w konieczności rozstrzygnięcia na korzyść podatnika oraz stwierdzić, że nie wpłynęły one na sposób i wymiar dotychczasowego opodatkowania elektrowni wiatrowych, w tym także na obowiązującym od 2017r. wymiar podatku od nieruchomości elektrowni wiatrowych w Bronowie zlokalizowanych na dz. 194/1, obręb Bronowo gm. Stegna. Podatek od nieruchomości przedmiotowej inwestycji powinien być uiszczany w wysokości dotychczas określonej” za nieprawidłowe w obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. stanie prawnym w świetle brzmienia art. 1a ust. 1 pkt. 2 i art. 2 ust. 1 pkt.3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, art. 2 pkt. 1, art. 2 pkt. 2, aft. 3 pkt. 3 i Kategorii XXIX Załącznika do ustawy Prawo budowlane oraz art. 2 i art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Jednocześnie na podstawie art. 14c S2 Ordynacji podatkowej wskazuje prawidłowe stanowisko, zgodnie z którym od 01.01.2017 r. przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości będzie cała elektrownia wiatrowa, tj. fundament, wieża oraz elementy techniczne, a nie jak do tej pory tylko jej części budowlane, co wynika z brzmienia art. 1a ust. 1 pkt. 2 i art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, art. 2 pkt. 2, art. 3 pkt.3

oraz Kategorii XXIX Załącznika ustawy Prawo budowlane oraz art. 2 i art. 17 ustawy o Inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

UZASADNIENIE:

W dnia 28.10.2016 wpłynął do tutejszego Organu wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w sprawie sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego — przepisów art. 2 ust. 1 pkt. 3 oraz art. 1a ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1994r. Prawo budowlane oraz art. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, dotyczący należnej wysokości podatku od nieruchomości w roku 2017 wynikający z tytułu eksploatacji dwóch elektrowni wiatrowych usytuowanych w obręb Bronowo, gm. Stegna.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest właścicielem dwóch elektrowni wiatrowych usytuowanych w obręb geodezyjny Bronowo.

Wnioskodawca wskazał, że jego wniosek wynika z wątpliwości i niejednolitej wykładni w przedmiotowej sprawie, a związanych z zapisami nowej ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

W ramach przedmiotowej ustawy zmianie uległa definicja obiektu budowlanego. Art. 2 tej ustawy wprowadza definicję, zgodnie z którą elektrownia wiatrowa jest budowlą w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, składająca się co najmniej fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji. Do elementów technicznych ustawa zalicza wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem gondoli.

Wnioskodawca wskazał we wniosku, że w powiązaniu z przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych powyższa zmiana definicji oznaczać może znaczny wzrost dotychczasowej podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości przedmiotowej inwestycji. Wątpliwości interpretacyjne zdaniem wnioskodawcy budzi już choćby nawiązanie oraz współlistnienie tej nowostworzonej definicji elektrowni wiatrowej jako obiektu budowlanego z innymi przepisami prawa. Samo bowiem wykreślenie na mocy Ustawy z art. 3 pkt. 3 Prawa budowlanego elektrowni wiatrowych wydaje się nie być wystarczające, gdyż nadal pozostały w nim m.in. "inne urządzenia", a zgodnie z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z 13.09.2011 r. (P33/09) budowlą w rozumieniu art. 3 pkt. 3 prawa budowlanego są jedynie obiekty wymienione wprost w tym przepisie lub obiekty „w istotnym zakresie zbliżone do cech posiadanych przez obiekty pełniące role wzorców”.

Zdaniem wnioskodawcy elektrownie wiatrowe nie są w żaden sposób podobne do obiektów wymienionych w art. 3 pkt. 3 prawa budowlanego, a obiektem analogicznym może być zarówno elektrownia jądrowa, jak i „inne urządzenia” które posiadają elementy budowlane. Przyjęcie tezy o zaliczeniu urządzeń elektrowni wiatrowych do podstawy opodatkowania podatkiem od

nieruchomości, podczas gdy analogiczne urządzenia w innego typu elektrowniach (np. konwencjonalnych) nie stanowią budowli naruszałoby zasadę równości i sprawiedliwości podatkowej (art.84 w związku z art.2 Konstytucji RP).

Nie stanowią przecież przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości takie urządzenia jak choćby instalacje wewnątrzbudynkowe, klimatyzatory, urządzenia sterujące bram, rolet itp .

Zdaniem wnioskodawcy wątpliwości potęguje zapis art. 17 Ustawy, który stanowi, że „ Od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy”.

Przepis ten nie determinuje jednak zasad, wedle których podatek ma być ustalany. Zasady te mogą być bowiem określone jedynie w ustawie o Podatkach i Opłatach Lokalnych oraz w ustawie, do której ustawa podatkowa odsyła (Prawo budowlane).

W związku z przedstawionym stanem faktycznym Wnioskodawca zwrócił się o interpretację indywidualną, zadając następujące pytanie:

Czy zapisy Ustawy w sposób jednoznaczny i bez wątpliwości umożliwiają stwierdzenie, że dotychczasowa podstawa podatku od nieruchomości w zakresie elektrowni wiatrowych uległa zmianie i w związku z tym począwszy od 2017 roku należy ustalić nowy wymiar podatku od nieruchomości elektrowni wiatrowych w obręb Bronowo gm. Stegna?

Jednocześnie Wnioskodawca zajął następujące stanowisko w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego w zakresie postawionego przez Wnioskodawcę pytania:

„W obliczu wątpliwości dotyczących zapisów Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 20.05.2016r. poz. 961) w odniesieniu do odpowiednich wynikających z Prawa Budowlanego oraz Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy zastosować zasadę ogólną prawa podatkowego wyrażoną w konieczności rozstrzygnięcia na korzyść podatnika oraz stwierdzić, że nie wpłynęły one na sposób i wymiar dotychczasowego opodatkowania elektrowni wiatrowych, w tym także na obowiązującym od 2017r. wymiar podatku od nieruchomości elektrowni wiatrowych w obręb Bronowo gm. Stegna. Podatek od nieruchomości przedmiotowej inwestycji powinien być uiszczany w wysokości dotychczas określonej”

Uzasadniając swoje stanowisko wnioskodawca wskazał, że Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie jest Ustawą podatkową, ani taką do której odsyła ustawa podatkowa.

Nie można zatem stosować definicji legalnych w niej się znajdujących do określenia przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych odsyła w zakresie definicji budowli również do Prawa budowlanego. Należy zatem uznać, iż Prawo budowlane (jak ma to miejsce dotychczas i co wydaje się potwierdzać definicja zawarta w ustawie o inwestycjach) ciągle jest wiodące w zakresie ustalania zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

W takim przypadku zatem, ewentualnej zmianie praktyki w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowych przeczy także dotychczasowa linia orzecznictwa sądów administracyjnych opowiadająca się za opodatkowaniem elektrowni wiatrowych jedynie ich części budowlanych. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem NSA (m.in. wyroki NSA z dnia

30.07.2009r. sygn. akt II FSK 202/08 oraz z dnia 20.01.2012r. sygn. akt II FSK 1397/10 urządzenia techniczne elektrowni wiatrowych nie mogą być uznawane jako części samej budowli. Są nimi jedynie fundamenty i maszt. W myśl tych wyroków elementy techniczne, jako części niebudowlane, nie powinny stanowić podstawy naliczania podatku od nieruchomości.

Zdaniem wnioskodawcy powyższą argumentację należy uznać za ciągle aktualną. Zmiana definicji podana w Ustawie służyć powinna wyłącznie celowi Ustawy o inwestycjach, czyli np. w zakresie nadzoru budowlanego (Piśmiennictwo: „Farmy wiatrowe - podatek od nieruchomości niekoniecznie większy” Rzeczpospolita, 03.08.2016r., „Podatek od elektrowni wiatrowych” Ziemi Biznes, 02.08.2016r.).

Za tezę, że urządzenia techniczne elektrowni wiatrowej nie powinny stanowić budowli świadczy także aktualna definicja obiektu budowlanego w której Ustawodawca zrezygnował z uznania urządzeń za obiekty budowlane. Tym samym dał do zrozumienia, że nie podlegają one tej Ustawie.

Zdaniem wnioskodawcy przepis art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie determinuje zasad, wedle których podatek ma być ustalany. Zasady te mogą być bowiem określone jedynie w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych oraz w ustawie, do której ustawa podatkowa odsyła (Prawo budowlane).

Wobec powyższych zapisów i wątpliwości zgodnie z obowiązującą od 01.01.2016r. zasadą ogólną prawa podatkowego (wyrażoną w Ordynacji podatkowej), wątpliwości prawne należy rozstrzygać na korzyść podatnika.

Stanowisko organu podatkowego.

Przytoczone powyżej stanowisko Wnioskodawcy opiera się na błędnej interpretacji obowiązujących przepisów prawnych z niemal całkowitym pominięciem zmian legislacyjnych, jakie spowodowało wejście w życie ustawy o Inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, również w zakresie podatku od nieruchomości.

Należy mieć na uwadze, że obowiązująca od 16 lipca 2016r. ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych:

- 1) w art.2 pkt. 1 stanowi, że elektrownia wiatrowa to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji (.. .);
- 2) w art.2 pkt.2 definiuje pojęcie elementów technicznych elektrowni wiatrowej (a nie urządzeń technicznych jak w ustawie Prawo budowlane), czyli wirników z zespołem łopat, zespołów przeniesienia napędu, generatorów prądotwórczych, układów sterowania, zespołów gondoli w raz z mocowaniami i mechanizmami obrotu;
- 3) przez art. 9 pkt 1 zmieniła definicję budowli określonej w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane;
- 4) w art. 17 stanowi, że od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie tej ustawy.

W konsekwencji powyższego, od dnia 1 stycznia 2017r. elektrownie wiatrowe będą opodatkowane w całości (jako budowle) według stawki określonej zgodnie z art.5 ust.1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie bowiem z art.2 ust. 1 pkt. 3 ustawy o

podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Elektrownia wiatrowa (jako całość - por. art. 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz Uzasadnienie do jej projektu) jest natomiast budowlą w rozumieniu prawa budowlanego (por. m.in. art. 3 pkt. 3 ustawy Prawo budowlane w znowelizowanym od 16.07.2016r. brzmieniu oraz kategorię XXIX Załącznika nr 1 do ustawy Prawo budowlane).

Zgodnie z podstawowym założeniem wykładni prawa — założeniem racjonalności prawodawcy i przy użyciu adekwatnych zasad wykładni prawa należy dojść również do przekonania, że przepis art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych został wprowadzony po to, aby do końca 2016r. elektrownie wiatrowe były opodatkowane na dotychczasowych zasadach, a od 1 stycznia 2017r. były opodatkowane na zasadach nowych. W przeciwnym razie ustanawianie reguł przejściowych regulujących proces wprowadzania zmian byłoby nieracjonalne i bezcelowe.

Powołany przez Wnioskodawcę wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011r. (sygn. akt P 33/09), jak również orzecznictwo sądów administracyjnych (m. in. Wyroki NSA z dnia 30.07.2009r. sygn. akt II FSK 202/08 oraz z dnia 20.01.2012 r. sygn. akt II FSK 1397/10) prezentują pogląd, że za budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych można uznać jedynie budowle wymienione w art. 3 pkt. 3 ustawy Prawo budowlane, czy też że urządzenia techniczne elektrowni wiatrowych nie mogą być uznawane jako części samej budowli, gdyż są nimi jedynie fundamenty i maszty, dotyczą stanu prawnego sprzed wejścia w życie w dniu 16 lipca 2016r. ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Pogląd powyższy stracił obecnie aktualność, albowiem ustawodawca w art. 2 pkt. 1 powyższej ustawy wprowadził definicję elektrowni wiatrowej, zgodnie z którą użyte w ustawie określenie elektrownia wiatrowa oznacza: budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 12 pkt. 19 Ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. poz. 748 i 2365). Powyższa definicja elektrowni wiatrowej, jako budowli w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, równocześnie przesądza jednoznacznie, co wchodzi w skład tejże budowli, a więc zarówno fundament oraz posadowiona na nim wieża, jak i również elementy techniczne.

Dla jasności w art. 2 pkt. 2 tej ustawy, ustawodawca zawarł definicję elementów technicznych, którymi są wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układ sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Wprowadzając w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych pojęcie elektrowni wiatrowej jako swoistego rodzaju budowli w rozumieniu przepisów prawa budowlanego obejmującej całość elektrowni wiatrowej ustawodawca miał świadomość oddziaływania takiego pojęcia budowli na strefę prawno-podatkową w zakresie zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości. Wprowadzając w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych definicję elektrowni wiatrowej jako swoistej budowli składającej się również z części technicznych, ustawodawca dokonał równocześnie zmiany definicji budowli zawartej w ustawie Prawo budowlane w art. 3 pkt. 3 w ten sposób, iż wymieniając części budowlane urządzeń technicznych w egzemplifikacji tych urządzeń pominął elektrownie wiatrowe poprzestając na wymienieniu „części budowlanych, kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, i innych urządzeń”.

Zmieniony art. 3 pkt. 3 ustawy Prawo budowlane i art. 2 pkt. 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych są w obecnym stanie prawnym kompatybilne względem siebie, a drugi z powołanych przepisów określa jednoznacznie podstawę opodatkowania w podatku od nieruchomości jako budowlę obejmującą całość elektrowni wiatrowej, łącznie z elementami budowlanymi i technicznymi. Nie ma żadnych przesłanek, aby ograniczać działanie przepisu art. 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wyłącznie do tejże ustawy.

Kolejnym przedmiotem wywodów interpretacyjnych Wnioskodawcy były w głównej mierze zasady ustalania podatku od nieruchomości. Według wnioskodawcy mogą być one określane jedynie na podstawie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy, do której ustawa podatkowa odsyła (ustawa Prawo budowlane). Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie jest ustawą podatkową, ani też taką do której odsyła ustawa podatkowa, w związku z czym zdaniem wnioskodawcy nie można stosować definicji budowli w niej zawartej do określenia przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Stanowisko Wnioskodawcy oparte jest na błędnym założeniu, iż pojęcie budowli jako przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości należy wyprowadzać wyłącznie z przepisów ustawy Prawo budowlane i zawartej tam definicji budowli i obiektu budowlanego. Tymczasem definicja budowli na potrzeby ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zawarta w art. 1a ust 1 pkt. 2 tejże ustawy odsyła do pojęcia obiektu budowlanego w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Zgodnie z tą definicją budowla to - „obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z przeznaczeniem”.

Trzeba w tym miejscu zauważyć że ustawodawca odsyła nie do konkretnej ustawy Prawo budowlane z 7 lipca 1994r., lecz do przepisów prawa budowlanego (pisanego z małej litery), jako dziedziny, gałęzi prawa, regulującej w sposób kompleksowy wykonanie różnego typu inwestycji budowlanych. Jest rzeczą niebudzącą wątpliwości, iż większość instytucji prawnych, pojęć i definicji z dziedziny prawa podatkowego zawarta jest z pewnością w ustawie Prawo budowlane, która stanowi, można powiedzieć, główny, najszerszy zbiór przepisów prawnych w tej dziedzinie. Nie jest to jednak w pełni kompletna i wyczerpująca kodyfikacja (prace nad Kodeksem budowlanym obecnie trwają). Oznacza to zatem, że niektóre pojęcia instytucji prawnych w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, mogą być uregulowane w ustawach szczególnych poza ustawą Prawo budowlane. Taką ustawą szczególną jest właśnie ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Ustawodawca zdecydował się uregulować sprawy związane z budową elektrowni wiatrowych w odrębnej ustawie, albowiem dla osiągnięcia pożądaných celów społeczno-gospodarczych nie wystarczyłyby zmiany w ustawie Prawo budowlane lub wydanie przepisów techniczno-budowlanych na podstawie tej ustawy. Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych ustawa ta określa warunki, tryb lokalizacji i budowy elektrowni wiatrowych w sąsiedztwie istniejącej albo planowanej zabudowy mieszkaniowej. Jak wynika z powyższego przepisu materia, którą reguluje ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych z pewnością obejmuje dziedzinę prawa budowlanego, a istniejące instytucje prawne i definicje legalne zawarte w tej ustawie są instytucjami i definicjami „w rozumieniu przepisów prawa budowlanego”. Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych jest ustawą z dziedziny prawa

budowlanego, a nie ustawą z innej dziedziny posługującą się pojęciem budowli (por. np. ustawa Prawo geodezyjne i kartograficzne).

Nie sposób również podzielić argumentów Wnioskodawcy wskazujących zasady interpretacji przepisów prawnych w oparciu o zasady i wartości konstytucyjne, a zwłaszcza zasadę równości obciążeń podatkowych podmiotów znajdujących się w podobnej sytuacji oraz zasadę tłumaczenia niejasności w prawie podatkowym na korzyść podatnika. Należy mieć na względzie, że zasada równości nie ma charakteru absolutnego, a suwerenne państwo jest uprawnione do prowadzenia określonej polityki fiskalnej i stymulowania za pomocą tej polityki różnych kierunków rozwoju gospodarczego. Również należy mieć na względzie, że zasada tłumaczenia wątpliwości na korzyść podatnika znajduje zastosowania wyłącznie w sytuacji, kiedy tych wątpliwości nie da się usunąć w drodze prawidłowej interpretacji przepisów. W rozpatrywanym natomiast przypadku mamy do czynienia z nadzwyczaj jasnym uregulowaniem w formie definicji legalnej zawartej w art. 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych pojęcia elektrowni wiatrowej jako budowli obejmującej zarówno części budowlane, jak i techniczne.

Mając na względzie wszystkie przytoczone powyżej wywody należało uznać stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe.

Jednocześnie na podstawie art. 14c S2 Ordynacji podatkowej należało wskazać prawidłowe stanowisko, zgodnie z którym po wejściu w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości od 2017r. będzie cała elektrownia wiatrowa tj. fundament, wieża oraz elementy techniczne, a nie tylko jej części budowlane.

Stanowisko tutejszego Organu znajduje potwierdzenie w pismach Ministerstwa Finansów kierowanych do portali branżowych. Tytułem przykładu należy wskazać na pismo Ministerstwa Finansów z dnia 29 czerwca 2016r. (źródło: <http://wysokienapieci.pl/prawoenergetyczne/1598-podatek-od-nieruchomosci-od-turbin--wiatrowych-interpretaj-a-mt>), które brzmiało następująco:

„Ustawą z 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, która została przekazana Prezydentowi do podpisu 10 czerwca zostanie znowelizowany art. 3 pkt 3 u.p.b. w taki sposób, że ustawodawca rezygnuje z wymieniania w definicji budowli części budowlanych elektrowni wiatrowych. Ponadto w załączniku do u.p. b., określającym kategorie obiektów budowlanych, w „Kategorii XIX”, wprowadza się nowy obiekt - „, elektrownie wiatrowe ”. Jednocześnie przypominamy, iż w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09) Trybunał wskazał jednoznacznie jak powinno się interpretować przepisy podatkowe dotyczące opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości w zgodzie z Konstytucją, stwierdzając m. in., że za budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych można uznać jedynie budowle wymienione w art. 3 pkt. 3 u.p. b., w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt. I lit. b u.p.b., czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową („,). Tak ujęte stanowisko Trybunału Konstytucyjnego jasno określa jakie obiekty i urządzenia należy uznawać za budowle, a jakie budowlami w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie będą,

a tym samym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Oznacza to, że od I stycznia 2017r. (art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych) elektrownie wiatrowe, które są wymienione w załączniku do u.p.b. będą podlegały opodatkowaniu od całkowitej wartości, bez podziału na części budowlane i niebudowlane. ';

Minister Rozwoju i Finansów w piśmie z dnia 9 grudnia 2016r. odnoszącym się do Stanowiska Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie prawnego uregulowania opodatkowania urządzeń służących wytwarzaniu energii z wiatru, wyjaśnił między innymi, że „od dnia 16 lipca 2016r. elektrownia wiatrowa w całości stanowi obiekt budowlany (budowlę) w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, co wynika, jak wskazano powyżej, z aktualnej definicji „budowli”, zawartej w tej ustawie, jak również z Załącznika do niej, gdzie elektrownie wiatrowe zostały wprost wymienione jako obiekt budowlany (kategoria XXIX Załącznika). Potwierdza to również uzasadnienie do poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w którym stwierdzono, że

„W projekcie ustawy zaproponowano wykreślenie przepisu wprowadzającego podział elektrowni wiatrowych na część budowlaną i niebudowlaną. W proponowanym stanie prawnym cała elektrownia wiatrowa będzie obiektem budowlanym (budowlą) ... Niemniej do 31 grudnia 2016r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowych ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie tej ustawy, co wynika wprost z art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. W konsekwencji powyższego od dnia 1 stycznia 2017r. zmienią się zasady opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości, w zakresie określenia podstawy opodatkowania tym podatkiem, bowiem opodatkowaniu podlegać będzie cała elektrownia wiatrowa.

Tutejszy Organ w pełni podziela powyższe stanowisko Ministra Rozwoju i Finansów.

POUCZENIE

1. Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację- w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52§ 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi Dz. U. z 2016r, poz.718 ze zm.)

2. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się (w dwóch egzemplarzach art. 47 w/w ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53} 2 w/w ustawy).

3. Jednocześnie, zgodnie z art.57a w/w ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydana w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd Administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

4. Skargę do Sądu Administracyjnego w Gdańsku wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi.

5. Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikacyjnych wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej. .

WÓJT
Ewa Dąbska
mgr Ewa Dąbska